

ת"פ 18826/03/14 - מדינת ישראל נגד זאור חנקישייב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18826-03-14 מדינת ישראל נ' חנקישייב(עציר)

בפני כב' השופט דוד רוזן	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד דפנה יבין
נגד	זאור חנקישייב (עציר) -
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד אלעד רט
גזר דין	

א. פתח דבר:

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות: 2 עבירות של בידוי ראיות, עבירה לפי סעי' 238 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); ריבוי עבירות של מסירת ידיעות כוזבות, עבירה לפי סעי' 243 סיפא לחוק; ריבוי עבירות של שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעי' 244 לחוק; ריבוי עבירות של השמדת ראיה, עבירה לפי סעי' 242 לחוק; ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעי' 415 סיפא לחוק; ריבוי עבירות של ניסיון קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעי' 415 סיפא יחד עם סעי' 25 לחוק.

ב. רקע עובדתי וכתב האישום:

תחילתה של פרשה זו היא ביום 01.08.2009 בסמוך לשעה 22:30, כאשר אדם בלתי-מזוהה נכנס למועדון "ברנוער" בתל אביב, והחל לירות ללא הבחנה לעבר צעירים שבילו במקום. כתוצאה מהירי נהרגו 2 בני אדם, ונפצעו 10 בני אדם נוספים (להלן: הרצח או הרצח ב"ברנוער"). לאחר הירי העבריין נמלט מהמקום, וזהותו נותרה עלומה עד היום.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.03.2013 פנה הנאשם, שריצה באותה עת עונש מאסר, למשטרת ישראל, ומסר מידע כוזב לפיו אדם בשם חגי פליסיאן (להלן: חגי) הוא זה שביצע את הרצח ב"ברנוער". הנאשם סיפר, בין היתר, כי לחגי היה מניע לביצוע הרצח; כי חגי פנה אליו טרם ביצוע הרצח וביקש לקבל פרטים על הקורבן המיועד ועל מועדון "ברנוער"; וכי חגי התוודה בפניו על ביצוע הרצח (להלן: המידע הכוזב). כמו כן, הנאשם טען כי באפשרותו לספק ראיות להוכחת המידע האמור, וכי הוא יכול לדובב את חגי בנוגע לרצח.

על יסוד המידע הכוזב שמסר הנאשם, משטרת ישראל כרתה עמו הסכם עד מדינה, במסגרתו קיבל הנאשם טובות הנאה שונות, לרבות הסכמת המדינה לשחרורו המוקדם ממאסר, דמי מחייה חודשיים בסך אלפי שקלים, וכן מעמד של "עד מוגן".

במסגרת הסכם עד המדינה, הנאשם שוחרר ממאסרו ונשלח ע"י המשטרה למפגשים עם חגי ועם מעורבים נוספים ברצח, ששמותיהם עלו מן המידע הכוזב שמסר. בחלק מן המפגשים על גופו של הנאשם הותקנו מכשירי הקלטה. במועד בלתי ידוע לאחר שחרורו, הנאשם החליט לבדות ראיות שיפילילו את חגי ברצח, ולצורך כך פנה לחגי והציע לו כסף בתמורה לכך שחגי ישלח מסרון ויוקלט אומר דברים, שתכנם יכתב לו מראש ע"י הנאשם (להלן: הראיות הבדויות). חגי הסכים להצעת הנאשם, בלי שהבין את פשרם והקשרם של הדברים אותם התבקש לומר או לכתוב במסרון, ובלי שידע כי הדברים המוכתבים לו ע"י הנאשם עתידים לשמש נגדו בחקירת הרצח ב"ברנוער". כמו כן, בהוראת הנאשם חגי מחק את ההודעות שהחליפו ביניהם ממכשיר הטלפון הנייד שלו.

על סמך המידע הכוזב והראיות הבדויות, ביום 05.06.2013 נעצר חגי כחשוד בביצוע הרצח, יחד עם מעורבים נוספים. בסמוך למעצרו של חגי, הנאשם מחק את תוכנת המסרונים WhatsApp מהמכשיר הנייד שלו. עד למועד הגשת כתב האישום נגד חגי ואף לאחריו, חזר הנאשם על גרסאותיו השקריות תוך הוספת פרטים כוזבים נוספים.

ביום 08.07.2013 הוגש נגד חגי כתב אישום, שייחס לו שתי עבירות רצח ו-10 עבירות של ניסיון רצח. כתב אישום זה היה מבוסס במידה רבה על המידע הכוזב והראיות הבדויות שמסר הנאשם לרשויות אכיפת החוק. עד לגילוי מעשי הנאשם וביטולו של כתב האישום נגד חגי, שהה חגי במעצר במשך כ-8 וחצי חודשים.

ג. טענות הצדדים:

בין הצדדים נרקם הסדר טיעון, הכולל הסכמה עונשית. על פי ההסדר, עתרו הצדדים במשותף לעונש מאסר בפועל בן 65 חודשים וכן מאסר מותנה.

ב"כ המאשימה, עו"ד דפנה יבין, עמדה על החומרה היתרה הטמונה במעשי הנאשם, ועל הנזק הרב שמעשים אלה גרמו לחגי ולבני משפחתו, למערכת אכיפת החוק ולדימויה בעיני הציבור, וכן למשפחות קורבנות הרצח ב"ברנוער". לקולא ציינה הפרקליטה המלומדת כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן וחסך בכך בזמן שיפוטי יקר, וכי ניהול המשפט היה עלול לפגוע בעבודת המשטרה, ולהביא לחשיפת חומרים מודיעיניים או שיטות עבודתן של רשויות אכיפת החוק בהפעלת סוכנים ועדי מדינה.

ב"כ הנאשם, עו"ד אלעד רט, עמד על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. כן הפנה הסנגור הנכבד לגילו הצעיר של הנאשם, להודאתו במיוחס לו ולחיסכון בזמן שיפוטי כתוצאה מכך, וללקיחת אחריות מצדו.

בסופו של טיעון, שני הצדדים ביקשו לגזור על הנאשם את עונש המוסכם על פי ההסדר.

ד. דיון והכרעה:

משמצא המחוקק לנכון להוסיף לספר החוקים את תיקון מס' 113 לחוק, מצווה בית המשפט לפעול בהתאם להוראותיו ולקבוע תחילה מהו מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם.

יודגש כי גם קיומו של הסדר טיעון "סגור" כבענייננו אינו פוטר את הערכאה הדיונית מלבחון את ההסדר על פי הוראות תיקון 113 לחוק:

"בפסק דין שניתן לאחרונה בבית משפט זה בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013), לאחר שניתן גזר דינו של בית המשפט קמא בהליך שבענייננו, נקבע כי קיומו של הסדר טיעון המתייחס לעונשו של הנאשם, בין אם קובע טווח ענישה ובין אם עונש קונקרטי, אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת התיקון. באותו עניין נקבע כי אין בהסכמת הצדדים לעניין העונש הראוי כדי למנוע מבית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים הקבועים בחוק, תוך יישום הוראותיו. בהזדמנות זו אציין כי פסיקה זו מוסכמת גם עליי."

(ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים), בפסקה 12)

לעניין זה נקבע כי על בית המשפט לקבוע - במנותק מן ההסדר - את מתחם הענישה ואת העונש הראוי בתוך המתחם; להשוות את העונש המוסכם לעונש שהיה צפוי לנאשם אלמלא ההסדר; ולבחון מה מידת ההקלה שניתנה לנאשם במסגרת ההסדר והאם ההסדר מאזן נכונה בין הקלה זו לבין האינטרס הציבורי (ראו ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים), בפסקה 19; ל"מבחן האיזון" בהסדרי טיעון ראו ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים)).

כפי שכבר קבעתי בעבר, אני סבור כי כאשר עסקינן בהסדר טיעון סגור ובית המשפט מחליט לכבד את ההסדר, אין צורך בהנמקה מלאה של דרך קביעת מתחם הענישה והעונש הראוי, וניתן להסתפק באיזון קצר בין השיקולים המונחים ביסוד ההסדר לבין תמצית הערכת בית המשפט ביחס למתחם וסוג העונש המשוער אשר היה ניתן ללא ההסדר על פי נסיבות המקרה (ראו ת"פ (מחוזי ת"א) 24189-04-14 מדינת ישראל נ' אסט (גזר דין מיום 15.07.2014), בעמ' 19-20 והמקורות המצוינים שם).

בענייננו, הנאשם שם לו למטרה לגרום במזיד לכשל החמור ביותר שעלול לקרות במערכת המשפט - הרשעתו של אדם חף מפשע. הנאשם פעל בתחכום רב להשגת מטרה זו, והיה קרוב מאד להצליח במשימתו. על בסיס הודעותיו ופעילותו במסגרת החקירה המשטרתית הוגש כתב אישום נגד חגי פליסיאן. ברם, פרקליטות מחוז תל אביב לא נחה על זרי ההצלחה. פרקליטות מחוז תל אביב לא שקטה על מקומה, בחנה ובדקה ממצאי החקירה, ומשנתגלו סדקים בתמונת הראיות העמיקה חקר בהן ומוטטה את מסכת הראיות השקרית שנארגה ברשעות על פי בדיותיו של הנאשם, שבאכזריות זדונית רקם לו עלילת שווא נגד חגי. למעשה, לולא פעילותה והתעקשותה המבורכת של פרקליטות מחוז תל אביב בניצוחה של הפרקליטה המלווה, עו"ד אשרה גז, יכול וחגי היה נמק בבית סוהר למשך שארית חייו.

כפי שציינה בצדק ב"כ המאשימה המלומדת, מעשי הנאשם גרמו לנזק כביר - הן למערכת אכיפת החוק ולאמון הציבור בה, הן לחגי שנעצר למשך חודשים רבים והיה עלול למצוא עצמו מרצה שני מאסרי עולם על לא עוול בכפו, והן לנפגעי הרצח ב"ברנוער" ולבני משפחות הקורבנות, בהם הפיח הנאשם תקוות שווא שמא הפרשייה שטרדה את חייהם ומנוחתם במשך זמן כה רב באה סוף סוף אל סיומה. ועוד, הנאשם גרם במעשיו להסטת חקירת הרצח ממסלולה, הביא לבזבוז משווע של משאבים חקירתיים, ופגע פגיעה ממשית וחמורה בערך גילוי האמת.

מדובר בנאשם בן 27, יליד אזרבייג'ן שעלה לארץ עם משפחתו בשנת 1995, בן אמצעי מבין שלושה אחים. על פי דברי סנגורו, הנאשם ומשפחתו חוו קשיי קליטה לא-מבוטלים בישראל, בעטיין החל אביו של הנאשם להשתמש באלכוהול ולהפעיל אלימות כלפי בני משפחתו. על רקע זה חבר הנאשם כבר בגיל צעיר לחברה שולית ואימץ לעצמו אורח חיים עברייני. בהיותו בן 16 הנאשם נזרק מביתו לאחר שמשפחתו גילתה על נטייתו המינית, ונאלץ להתגורר ברחוב.

באמתחתו של הנאשם 6 הרשעות קודמות החל משנת 2002, בעיקר בעבירות רכוש, בגין ריצה מספר מאסרים מאחורי סורג ובריח, חלקם ממושכים. יש לזכור כי פועלו של הנאשם בתיק זה החל עת ריצה את מאסרו האחרון.

לזכות הנאשם יש לזקוף את העובדה כי הודה במיוחס לו, ובכך חסך מזמנם של בית המשפט ורשויות התביעה, וכן מנע פגיעה פוטנציאלית בעבודתן של רשויות החוק כתוצאה מניהול המשפט.

לאור כל המפורט לעיל, אני סבור כי אלמלא ההסדר שנכרת בין הצדדים מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם היה נע בין 5 לבין 8 שנות מאסר בפועל, וכי עונשו של הנאשם היה ממוקם ברף הבינוני-גבוה של המתחם.

ה. סוף דבר:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ושקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, מצאתי כי הסדר הטיעון הינו סביר, מאוזן, ונמצא בגדרות שהותוו ע"י בית המשפט העליון לעניין הסדרי טיעון בכלל, ולענישה הראויה בענייננו בפרט.

לפיכך, הריני לאמץ את הסדר הטיעון ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 65 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם החל מיום 19.02.2014.

2. 18 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה מן העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, י"ג סיוון תשע"ה, 31 מאי 2015, במעמד הצדדים.